

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 111/04-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. januára 2005 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Eduarda Báránya a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť J. S., Ž., zastúpenej advokátkou JUDr. D. P., Advokátska kancelária, Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 827/99 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 827/99 p o r u š i l právo J. S., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prerokovanie vecí v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 827/99 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prieťahov.

3. J. S. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiatisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Žilina povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. J. S. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 9 340 Sk (slovom deväťtisícristoštyridsať slovenských korún), ktorú je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť jej advokátke JUDr. D. P., Advokátska kancelária, Ž., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 21. júna 2004 č. k. I. ÚS 111/04-8 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť J. S., Ž. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 827/99 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Vo svojej sťažnosti sťažovateľka uviedla, že: „... dňa 26. 05. 1999 podala na Okresný súd v Žiline návrh, ktorým sa domáhala náhrady škody vo výške 787 500.- Sk z titulu vyplatenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Vo veci bolo vytýčené doposiaľ jedno pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo 28. januára 2002. Právny zástupca svojím podaním zo dňa 25. 1. 2002 rozšíril návrh. Súd rozšírenie návrhu pripustil uznesením zo dňa 21. 11. 2002. Dňa 08. 03. 2002 právny zástupca po jednaní s vedľajším účastníkom upravil návrh čiastočným späťvzatím. Súd čiastočnému späťvzatiu vyhovel uznesením zo dňa 11. 12. 2003. Súd svojím listom zo dňa 15. 12. 2003 vyzýva právnych zástupcov sporových

strán k označeniu dôkazov, ktoré chcú, aby boli v konaní vykonané. Viac úkonov vo veci nebolo vykonaných.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, „... aby Ústavný súd Slovenskej republiky vydal nasledovný nález:

Základné právo p. J. S., bytom Ž. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu v Žiline vo veci vedenej pod číslom konania 16 C 827/99 porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva p. J. S., bytom Ž. finančné zadostučinenie vo výške 500 000.- Sk ako náhradu nemajetkovej ujmy.

Ďalej navrhujeme, aby nám súd uznesením priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastupovania 19 572.- Sk (2 úkony po 9 650.- Sk + 2 x paušál po 136.- Sk) na účet nášho právneho zástupcu JUDr. D. P. do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom JUDr. P. H., listom z 13. júla 2004 sp. zn. Spr 3505/04 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 25. júla 2004.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol nasledovné relevantné skutočnosti:

„1) Pripájam stanovisko sudcu, z ktorého je zrejмый pohyb spisu. Vzhľadom na charakter úkonu (znalecké dokazovanie) a čas (bliži sa koniec stanovenej lehoty) si myslím, že by nebolo účelné a odporovalo by to aj zmyslu konania na Ústavnom súde SR, aby sme spis promptne od znalca žiadali a prerušili znalecké práce. Po vrátení spisu ho predložíme.

2) Poukazujeme na podklady, ktoré sme súdu predložili v rámci predbežného prerokovania veci.

3) Súhlasíme s upustením od ústneho pojednávania veci. (...)

Zákonný sudca v danej veci, Mgr. F. D. vo svojom vyjadrení, okrem chronologického prehľadu procesných úkonov v napadnutom konaní uviedol nasledovné:

„(...) Je pravdou, že sťažovateľka na Okresný súd v Žiline návrhom doručeným súdu dňa 26. 05. 1999 sa domáha zaplataenia náhrady škody z titulu zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia v súlade s ustanovením § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/65 Zb. K jednotlivým úkonom súdu za čas od podania návrhu do súčasnej doby sa nebudem vyjadrovať, pretože ústavný súd bude mať k dispozícii celý spisový materiál Okresného súdu v Žiline sp. zn. 16 C 827/99. V súčasnej dobe na základe podaného návrhu obidvoch účastníkov konania bolo nariadené znalecké dokazovanie na posúdenie zdravotného stavu navrhovateľky.

Ak Ústavný súd dospeje k záveru, že vo veci došlo k prietahom v konaní, za uvedené sa ospravedlňujem, ale v tejto súvislosti považujem za potrebné uviesť nasledovné:

Do roku 1997 každý sudca na civilnom úseku na Okresnom súde v Žiline mal zostatok okolo nevybavených 100 civilných vecí. V roku 1997 v súvislosti s tým, že bol vytvorený nový Krajský súd v Žiline, z nášho okresného súdu odišlo celkovo osem sudcov. Pričom na občianskoprávnom úseku zostalo pracovať desať sudcov. V tomto období začal sa neúmerne zvyšovať nápad na občianskoprávnom úseku z dôvodu zmeny podmienok zákona č. 92/91 Zb. od druhej vlny kupónovej privatizácie. V priebehu roku 1997 až 1999 odišli z občianskoprávneho úseku ďalší sudcovia, pričom za uvedené obdobie do môjho senátu 16 C napadlo 1685 civilných vecí, 385 preradených vecí z iných civilných senátov + 133 vecí neskončených k 01. 01. 1997, t. j. celkovo 2203 civilných vecí + E, Er, Nc veci. Aj keď sa jedná už o obdobie pred niekoľkými rokmi, poddimenzovanie sudcov na civilnom úseku v tomto období má za následok sklz vo vybavovaní bežného nápadu vecí najmenej dva roky. Uvedená skutočnosť vplyva na všetkých sudcov občianskoprávneho úseku pri podávaní ústavných sťažností na prietahy v konaní. Aj keď mi je známe, že personálne neobsadenie sudcami na občianskoprávnom úseku nemá vplyv na posúdenie ústavnej sťažnosti podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR, považoval som za potrebné na svoju obranu uviesť aspoň pár týchto riadkov“.

Právna zástupkyňa sťažovateľky k vyjadreniu predsedu okresného súdu a konajúceho sudcu nezaujala stanovisko, v podstate iba uviedla, že:

«(...) V súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. – „zákon o ústavnom súde“ – súhlasíme s tým, aby Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania za prítomnosti účastníka konania a jeho právnej zástupkyne.»

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorej prerokovanie na ústnom pojednávaní - vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva - inak ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 113/03).

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 16 C 827/99:

Dňa 26. mája 1999 podala sťažovateľka na okresnom súde návrh na náhradu škody z titulu zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia proti J. H. zo Ž. (ďalej len „odporca“). Za vedľajšiu účastníčku bola označená Slovenská poisťovňa, a. s., pobočka Zvolen.

Dňa 5. decembra 2001 konajúci sudca nariadil pojednávanie na 14. január 2002.

Dňa 27. decembra 2001 advokát Mgr. R. G. oznámil súdu, že prevzal právne zastúpenie odporcu a požiadal o odročenie nariadeného pojednávania.

Dňa 2. januára 2002 konajúci sudca pojednávanie určené na 14. január 2002 odročil na 28. január 2002.

Dňa 25. januára 2002 sťažovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne doručila súdu podanie označené ako „rozšírenie návrhu, čiastočné späťvzatie návrhu“.

Dňa 28. januára 2002 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom súd žalobný návrh v časti o zaplatenie istiny 31 500 Sk zastavil. Pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom ďalšieho dokazovania.

Dňa 11. marca 2002 sťažovateľka doručila súdu „čiasťočné späťvzatie návrhu“.

Dňa 21. novembra 2002 okresný súd uznesením sp. zn. 16 C 827/99 pripustil rozšírenie žalobného návrhu.

Dňa 21. novembra 2002 súd nariadil pojednávanie na 13. január 2003.

Pojednávanie nariadené na 13. január 2003 bolo odročené na neurčito, pre neprítomnosť zákonného sudcu.

Dňa 11. decembra 2003 súd uznesením č. k. 16 C 827/99-48 sčasti zastavil konanie a vyzval účastníkov konania, aby v lehote 15 dní oznámili svoje návrhy na vykonanie dokazovania.

Dňa 12. januára 2004 právna zástupkyňa sťažovateľky navrhla vo veci vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo. Súd tento návrh zaslal na vyjadrenie odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi Allianz – Slovenskej poisťovni, a. s., pobočke Zvolen.

Dňa 12. februára 2004 odporca doručil svoje stanovisko k návrhu sťažovateľky vykonať vo veci znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo.

Dňa 13. apríla 2004 súd uznesením č. k. 16 C 827/99-58 nariadil vo veci znalecké dokazovanie Lekárskou fakultou Univerzity Komenského v Bratislave (ďalej len „LF UK v Bratislave“).

Dňa 7. júna 2004 LF UK v Bratislave žiadal od súdu zabezpečenie chorobopisu sťažovateľky.

Dňa 10. septembra 2004 súd urgoval vyhotovenie znaleckého posudku.

Dňa 14. septembra 2004 zástupca LF UK v Bratislave požiadal súd o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 12. októbra 2004 konajúci sudca predĺžil lehotu na vyhotovenie znaleckého posudku do 31. októbra 2004.

Dňa 14. decembra 2004 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok.

Dňa 3. januára 2005 súd uznesením č. k. 16 C 827/99-130 priznal LF UK v Bratislave znalečné.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...)

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 16 C 827/99 o náhradu škody z titulu zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, v ktorom sťažovateľka vystupuje ako navrhovateľka, došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet

sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o náhrade škody z titulu zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia môže v danej veci predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci napr. s nevyhnutnosťou znaleckého dokazovania. Doterajší neobyčajne zdĺhavý priebeh napadnutého konania však ústavný nemôže pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci.

Ďalej treba konštatovať, že konanie vo veci (od podania žalobného návrhu 26. mája 1999 až dosiaľ) trvá päť a pol roka bez jediného rozhodnutia vo veci samej. Táto dĺžka konania je celkom zjavne neprimeraná.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným priesťahom, teda doterajšia dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľky. Predkladanie návrhov napr. na rozšírenie návrhu nekvalifikuje ústavný súd ako skutočnosť, ktorá spôsobila zbytočné priesťahy v konaní. Podľa právneho názoru ústavného súdu využitie možností daných sťažovateľovi procesnými predpismi (napr. Občianskym súdnym poriadkom) na uplatňovanie a presadzovanie jeho práva v súdnom konaní môže síce spôsobiť predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priesťahy (napr. I. ÚS 31/01).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom zbytočné priesťahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého občianskoprávneho konania je náhrada škody z titulu zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, t. j. vec, ktorej povaha (spor o existenciu nárokov, ktoré môžu byť zdrojom príjmov sťažovateľky) si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť

organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (pozri napr. I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00).

Treba uviesť, že okresný súd bol v určitých obdobiach v posudzovanej veci opakovane bezdôvodne nečinný, konkrétne od 26. mája 1999 do 5. decembra 2001 (najmenej dva a pol roka), od 28. januára 2002 do 21. novembra 2002 (deväť mesiacov), od 13. januára 2003 do 11. decembra 2003 (jedenásť mesiacov), teda jeho úkony viac ako štyri roky nesmerovali k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka vo veci náhrady škody spôsobenej ublížením na zdraví nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02).

Obranu okresného súdu spočívajúcu v poukázaní na dlhodobé personálne problémy súdu ani v danom prípade nebolo možné akceptovať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach opakovane vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom cit. predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prieťahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných prieťahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkom súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru oslabiť poukázaním na dlhodobu obmedzenú personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03).

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 000 Sk, ktoré odôvodnila aj svojím zlým zdravotným stavom.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, na povahu veci, považuje za primerané vo výške 50 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) aj náhradu trov právneho zastúpenia. Jej právna zástupkyňa JUDr. D. P. si uplatnila trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnych služieb.

Náhrada sa priznala za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia 15. marca 2004 a podanie sťažnosti z 15. marca 2004). Za dva úkony patrí odmena v sume po 4 534 Sk a k tomu dvakrát náhrada režijného paušálu po 136 Sk (§ 13 ods. 8, § 19 ods. 3 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkom sumu 9 340 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. januára 2005